

Zpětná vazba k práci spolužačky

U kolegyně ve zpracované diagnostice žáka hodnotím velmi kladně vhodně zvolené metody a délku časového intervalu, po který byly prováděny činnosti pedagogické diagnostiky (5 měsíců). Z podrobného popisu charakteristiky žákyně je vidět, že kolegyně dokáže o žákyni přemýšlet a dokáže se na problém podívat s nadhledem, což jí umožňuje hledat nové postupy a metody. Celkově hodnotím práci jako velmi dobrou, jako výbornou hodnotím ochotu se žákyní pracovat a nadstandardní intervenci.

Cíle diagnostické činnosti jsou dle mého názoru nastaveny příliš obšírně: „Sledovat začleňování SE do kolektivu a zjistit mechanismy, které ho podporují nebo naopak brzdí. Popsat, do jaké míry komplikuje stres a nervozita výkony SE“. Tak, jak jsou uvedeny, by jejich úspěšné naplnění bylo spojeno s mnohem podrobnější a rozsáhlejší prací včetně pravidelného vyhodnocování a archivace dokumentů. Druhý cíl „Popsat do jaké míry komplikuje stres a nervozita výkony SE.“ bych tedy upravila, myslím si, že jeho naplnění v práci kolegyně není dostačující. Minimálně by se měla objevit např. tabulka shrnující pozorovanou úroveň stresu žákyně a konečný výsledek – výkon v hodině v několika pozorováních, vhodné by byly i ukázky prací, reakce na jiný přístup (uklidňování, hlášení testů a jejich přibližného obsahu dopředu), zjištění, zda tato opatření mají na výkon žákyně vliv. Proto navrhuji nechat v práci jen jeden cíl a druhou část upravit např. následovně: sledovat úzkostné chování žákyně před výkonem. Celá práce by si i v této podobě zachovala vysokou úroveň a byla by přínosná. Zároveň je třeba se zaměřit v kap. 6 a v kap. 7 na vyhodnocení první části stanoveného cíle, uvést tedy kromě skutečnosti, že se žákyně již do kolektivu zapojuje dobře, v cíli zmiňované mechanismy (nebo cíl upravit).

Použití Metoda 3: dotazník výkonové motivace hodnotím velmi kladně. Dle mého názoru byla zvolena adekvátně a přinesla i nečekaný výsledek, kdy je zřejmé, že dojem pedagoga nemusí být vždy určující (zároveň je třeba brát výsledky dotazníku s rezervou a dále žákyni sledovat, jak správně kolegyně ve své práci uvádí).

Kap. 7 Navrhovaná podpůrná opatření

Kolegyně uvádí velmi dobře zvolená podpůrná opatření, oceňuji koncept práce s chybou jako možností pro zlepšení a práci na příznivém klimatu třídy. Velmi přínosně hodnotím i vstřícný a podpůrný postoj včetně pochval. Opatrně bych našlapovala u úzkostné žákyně s nastavením: „hlásit testy a jejich přibližný obsah dopředu, i nadále opravovat testy a písemné práce co nejdříve“. U úzkosti je třeba najít ideální poměr mezi protektivním přístupem, pozitivní motivací a postupnými samostatnými expozicemi situacím, které vyvolávají úzkost. Překonání úzkosti a opakování úspěšně zvládnuté situace mohou přispět k samotnému zvládnutí úzkosti. Vyhýbavé chování např. v podobě neustálého ujišťování, že písemka nebude těžká, může někdy úzkost zpevňovat. Dobré je postupně volit velmi mírné expozice (např. nesdělil obsah testu dopředu u jednoduché písemky) a vyzdvižení toho, že to žákyně i přesto zvládla.

Vzhledem k tomu, že je kolegyně třídní učitelkou v konkrétní třídě, využila bych toho při komunikaci s matkou žákyně (podpora rozvoje rodičovských kompetencí), opakovaně je v práci uvedeno, že žákyně nechce matku zklamat.

Z hlediska naplnění stanoveného cíle diagnostické činnosti bych v kap. 7 uvítala i zmínku o kolektivu třídy a mechanismech usnadňujících začleňování nových žáků.

Osobně si myslím, že je práce s třídním kolektivem velmi náročná, oceňuji nasazení kolegyně, vím, že se tématu dlouhodobě věnuje a snaží se i s pomocí např. školního psychologa na klimatu ve třídě pracovat. Zároveň je dobré udržet si nadhled, stát si za nastavenými pravidly a nebát se požádat o spolupráci právě kolegy, tak jak to kolegyně pravidelně dělá. Přeji hodně úspěchů a radosti!